

Časopis krajské rodiny v New Yorku

ZVON

Říjen 10/2007

*Abychom ve spojení s Pannou Marií stále hlouběji
prožívali tajemství našeho vykoupení...
(modlitba z Památky Panny Marie Růžencové)*

Benedikt XVI. v Rakousku mluvil i o významu neděle

Ačkoli se Benedikt XVI. během své návštěvy v Rakousku setkal také s představiteli politického a občanského života v zemi, její charakter nebyl politický. Jak sám zdůraznil již po svém přiletu do Vídně v pátek 7.9., důvodem jeho příchodu byla především pouť do Mariazell, které tento rok slaví 850. výročí svého vzniku. Benedikt XVI. jej navštívil v sobotu 8.9. na svátek

Narození Panny Marie. V Mariazell, kam Svatý otec dorazil krátce před 10.00 hodinou dopoledne v doprovodu vídeňského arcibiskupa kardinála Christopa Schönborna, ho přivítalo více než 30 tisíc poutníků. Byli mezi nimi také poutníci z ČR z iniciativy Poutního centra královéhradecké diecéze společně s olomouckým arcibiskupem Janem Graubnerem a českobudějovickým biskupem Jiřím Paďourem.

Několik myšlenek papeže Benedikta XVI.:

*"Naše víra se rozhodně staví na odpor rezignaci, která považuje člověka za neschopného pravdy – prý je pro něj příliš velká. Tato rezignace vůči pravdě je podle mého přesvědčení jádrem krize západní Evropy. **Když pro člověka neexistuje pravda, pak v konečném důsledku neumí rozlišit dobré od zlého,**" řekl papež a pokračoval: "Potřebujeme pravdu. Ale na základě naší historie máme strach z toho, že víra v pravdu s sebou přináší intoleranci. Když nás přepadne tato obava, [...] pak je na čase pohlédnout na Ježíše. Pohled na Dítě Ježíše v náručí Panny Marie, jakož i na ukřižovaného Krista – což jsou obrazy, které skýtá také bazilika v Mariazell – ukazuje, že pravda se neprosazuje vnější silou, ale je pokorná."*

Benedikt XVI. připomněl motto své návštěvy v Rakousku: **"Dívat se na Krista!"**. Jak uvedl, když se díváme na Krista, vidíme, že *"křesťanství je něco víc a něco jiné než morální systém, než řada požadavků a zákonů. Je to dar přátelství, který je oporou v životě i v umírání"*. Právě přátelství se živým Bohem dává člověku sílu čelit výzvam dnešní doby a v souladu s Desaterem říct své "ano" rodině, životu, odpovědné lásce, solidaritě, sociální odpovědnosti, spravedlnosti, pravdě i úctě vůči druhým lidem. "

Závěrečný den návštěvy Benedikta XVI. v Rakousku, neděle 9.9., začal dopolední eucharistickou slavností ve vídeňském Dómu sv. Štěpána. Papež tentokrát zaměřil svou pozornost na **význam neděle a nedělního slavení Eucharistie**. Jak uvedl, křesťané i dnes potřebují "dotek" a "blízkost" zmrtvýchvstalého Krista. Setkání s Pánem ve slavení nedělní mše svaté však není jenom "duševním, vnitřním, subjektivním dotekem", ale spíše "konkrétní, ztělesněnou a společně sdílenou" formou tohoto doteku.

Pro křesťany není nedělní slavení Eucharistie příkazem, nýbrž "vnitřní potřebou". Bez toho, který podepírá náš život svou láskou, je samotný život prázdný. *"Volný čas je právě ve shonu moderního světa zajisté něčím krásným a potřebným, ale když volný čas nemá vnitřní střed, ze kterého vychází orientace pro celek, pak se nakonec stává prázdným časem, který nás neposiluje a nepomáhá nám vstát. Volný čas potřebuje střed – setkání s tím, který je naším počátkem i cílem."*

(zdroj: www.cirkev.cz)

Vážení čtenáři ZVONU,

Také Vám ten čas utíká tak rychle?

Uvědomil jsem si to při bohoslužbě na začátku září, když jsme ve farnosti ve *Forest Hills* začínali s dětmi nový školní rok. A jako bývalý žák a student vím, že potom už všechno jde velice rychle – Dušičky, Vánoce, Velikonoce a znova prázdniny.

Byla by škoda, kdybychom byli pouze diváky a pozorovateli běhu času a neuměli se na chvíli zastavit, vypnout a přemýšlet o podstatných věcech.

Vybavuje se mi přitom jedna starší paní, která často prohlížela staré fotografie, ukazovala mi je a říkala: „Vzpomínám na to, jaká jsem byla před pěti, desíti, dvaceti.....lety. Není to jenom nostalgie, ale také poděkování Pánu Bohu za minulost, za to, co jsem mohla prožít, poznat a udělat.“

Měsíc říjen je zasvěcen Panně Marii Růžencové. V evangeliu sv. Lukáše čteme o tom, že „*Panna Maria to všechno uchovávala ve svém srdci*“ (Lk 2,51). Tato slova jsou krátkým a výstižným výkladem toho, o co v modlitbě růžence jde. Spolu s Pannou Marií procházíme období Ježíšova života – od dětství (Zvěstování, Navštívení, Narození, Obětování a Nalezení v chrámě) přes jeho utrpení a křížovou cestu až po radost Zmrtvýchvstání, Nanebevstoupení a oslavení Panny Marie. V tajemstvích Světla máme možnost znovu prožít Ježíšovo veřejné působení (Křest v Jordánu, Zjevení božské moci v Káně Galilejské, Hlásání Božího království, Zjevení Boží slávy na Hoře Proměnění, Ustanovení eucharistie).

Podobně jako při pohledu na fotografie z minulosti, s pocitem vděčnosti a úcty, procházíme s Kristem celý jeho život, děkujeme za to, co vše Bůh udělal pro člověka. „*Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný*“ (J 3,16).

(P. Jan)

Nová kniha dopisů Matky Terezy

"Bůh není Bohem a já žiji na prahu prázdnoty."

Tyto a podobné výroky, jako vystříženě z deníku ateisty, by stěží někdo čekal od ženy, která byla pro mnohé živoucí světicí," píše deník *La Repubblica* Naboženská krize u ní propukla okolo roku 1949, tedy zhruba v době, kdy se začala starat o bezmocné a nemocné v Kalkatě. Mimořádná žena, které přezdívali Svatá bezdomovců, se například v roce 1979 svezila v dopise knězi Van Der Peetovi, že ji v "Boží blízkosti obklopuje jenom ticho a mlčení".

"*Dívám se, ale nevidím, naslouchám, ale neslyším. Pohybuji v modlitbě jazykem, ale neříkám žádná slova,*" napsala jen několik týdnů před udělením Nobelovy ceny míru. Podle deníku se její vnitřní život výrazně lišil od obrazu neochvějně věřící a vyrovnané osobnosti. Svědčí o tom sbírka asi 40 dopisů, které Matka Tereza ve své poslední vůli nařídila zničit. Jenomže k tomu nedošlo a svědectví o jejích vnitřních "temnotách" a "úzkostech" nyní vycházejí knižně. Knihu *Matka Tereza: Bud' mým světlem*, připravil k vydání její blízký přítel, kněz Brian Kolodiejchuk. Písemnou pozůstalost zakladatelky Řádu milosrdenství ovšem nezpracoval jako přitěžující okolnost, nýbrž právě naopak - jako pádný argument pro její svatořečení. "*Dopisy ukazují jinou, neznámou tvář Matky Terezy, která dokázala sloužit bližním navzdory hlubokému osobnímu utrpení. Jde o akt zcela mimořádného duchovního heroismu, o duchovní rozměr, kterému ještě ani nedokážeme plně rozumět,*" řekl kněz deníku. "*Žila jako skutečná světiče, a milióny věřících ji tak už nyní vnímají,*" reagoval na vydání knihy předseda Bengálské katolické společnosti Euguen Gonsalves. "*Skutečná Matka Tereza byla žena, která měla na začátku své cesty silný náboženský prožitek a řadu vidění, avšak po zbývajících 40 let bloudila v temnotách a pochybnosti ji neopustily až do samé smrti,*" napsal v recenzi populární římský deník *Il Messaggero*. Podle listu přitom její vnitřní problémy začaly nedlouho poté, co se ze dne na den rozhodla opustit prestižní postavení středoškolské učitelky na St. Mary's High School v Kalkatě a začít práci v nejchudších čtvrtích, kde pomáhala potřebným a sdílela s nimi otřesnou chudobu. Deník připomíná, že obdobnými "ataky tmy" trpěla v průběhu staletí řada výrazných náboženských osobností. Po její smrti tehdejší papež Jan Pavel II. zvláštním výnosem zahájil ještě před uplynutím pěti let obsáhlé řízení, předcházející prohlášení za svatou."

Matka Tereza, vlastním jménem Agnes Gondza Bojadžiuová, byla před zveřejněním deníků a dopisů známá pouze výroky, že "dvacet čtyři hodiny denně slouží Ježíši" a že "je perem v božím kalamáři, které vede Jeho ruka". Nyní mohou číst překvapení věřící například přiznání z roku 1958: "*Můj úsměv je jen zástěrkou skrývající mnohé smutky a trýzně. Protože se však stále usmívám, lidé si myslí, že mé srdce přetéká vírou, nadějí a láskou a odráží mé hluboké spojení s Bohem. Kdyby tak znali pravdu...*" Jinde přiznává, že "*necítí Boží blízkost ani v srdci, ani při eucharistii*". "*Zavržení trpí v pekle za to, že se odvážili žít bez Boha. Já tohle utrpení znám z vlastní zkušenosti,*" přiznala se vši upřímností tato výjimečná žena, od jejíž smrti uplynulo 5. září deset let. (zdroj: www.christnet.cz)

Plná Slávy Bruce Marshall (čtení na pokračování) (návštěva biskupa a řeholních sester)

Když otec Bonnyboat povstal ke kázání, bál se biskup, aby kněz nespustil svou obvyklou hlučnou tirádu, kterou si ponechával pro velké příležitosti: „Drazí bratři v Kristu Ježíši, nikdo z nás se neprobudí znenadání v nebi, divě se, jak se tam dostal, „protože takové kázání by nebylo bývalo laskavé k jeptiškám, které mají spravedlivé důvody, aby doufaly ve spasení.

Kněz však nísto toho pronesl krátké rozumné kázání o svatosti, a to anglicky, omlouvaje se, že se nemůže strefit s francouzskými konjunktivy. Svět je na omylu, směje-li se svatým, řekl otec Bonnyboat, neboť světec je nejvyšším dílem Božím. Být svatý neznamená být bezkrevným budižkněmu, které omdlévá, když na ně sykne husa; být svatý znamená milovat Boha z celého srdce a z celé své mysli a konat, myslit a mluvit všechny věci k Jeho větší slávě. To jej jediná filosofie, která by mohla zachránit svět; ale nemůže zachránit svět, neboť sám Bůh řekl, že Jeho království není z tohoto světa, což však neznamená, že by mniši a jeptišky a kněží nedělali dobře, když se snaží stát svatými a když vybízejí jiné, aby se také stali svatými. Sám Náš Pán řekl, že je mnoho povolanych, ale málo vyvolených, a že by celá nadpřirozená stavba Církve stála za to, kdyby z ní vzešel ve všech časech a prostorech jediný svatý. V očích Božích záleží na neviditelných vítězstvích, kterých se dosahuje v lidské duši, a nikoli na tom, co vykřikují noviny o politice a o jachtách sira Thomase Liptona. – Když otec Bonnyboat skončil, sedl zase monsignore O'Duffy k harmoniu a biskup, otec Smith a otec Bonnyboat se šli obléci k slavnému požehnání.

Otec Smith měl vždycky rád požehnání, protože to je taková krása, Náš Pán všecek bílý uprostřed monstrance, a divil se někdy, proč se vůbec chce laikům chodit na koncerty a do divadel, když by mohli mít mnohem více potěšení, když se klaněli Bohu a chválili Ho tímto způsobem. Začínalo se už stmívat, když vyndal jako jáhen Nejsvětější Svátost ze svatostánku, a jedinými světlými v kapli byly svíce na oltáři, které plynuly jako hvězdy. Jeptišky klečely v měkkém soumraku a zpívaly krásná slova, takže i hrubě tesaná tvář monsignora O'Duffyho vypadala svatě, jak prosvítala nad klávesnicí harmonia, podobajíc se rudému sýrovému měsíci. Jeptišky zazpívaly „O salutaris“ a litanie loretánské, a páter Smith si pomyslel, že nikdy neslyšel lahodnějšího zvuku než slova „speculum iustitiae“, která plynula tak sladce z oněch neviditelných francouzských rtů. Potom zazpívaly sestry Salve Regina a Tantum ergo a biskup pozdvihl Nejsvětější Svátost v monstranci a udělal veliký kříž nad klečícími jeptiškami a rozpřáhl široko paže, jako by chtěl zároveň požehnat všechny hříšníky, kteří jsou na světě. Jeptišky zazpívaly ještě v zbožném poklusu Laudate Dominum, zatímco páter Smith vsunul monstranci zpět do svatostánku. Potom zazpívali všichni ještě „Adoremus in aeternum Sanctissimum Sacramentum“, kroužky kadidla se vznášely ve vzduchu a biskup a páter Smith a páter Bonnyboat vyšli ve svých nádherných a bílých rouších z kaple.

Ctihodná Matka a ostatní řeholnice chtěly mermomocí vyprovodit biskupa a ostatní kněží až přede dveře a poděkovat jim za jejich laskavost, avšak biskup je upozornil, že skotské podnebí je mnohem drsnější než francouzské a že postačí, když se s nimi rozloučí v předsíni. Ctihodná Matka řekla, že je velmi laskavé od pana biskupa a od pánů farářů, že se tak obtěžovali kvůli ubohým jeptiškám, a biskup řekl, že nemůže být řeči o nějakém obtěžování, a jeptišky trvaly na svém: „ale ano, ale ano“, a monsignore O'Duffy řekl: „ale ano, ale ano“, a všichni se dali srdečně do smíchu, Jeho Milost pana biskupa nevyjímajíc.

Sotva se za nimi zavřely dveře kláštera, ucítil páter Smith, že je ve vzduchu cosi neblahého; ale jda vedle biskupa a ostatních kněží, dělal, že nevidí řadu nenávisných tváří, napjatých jako měchuřiny podél vnějšího zábradlí. Snažil se také neslyšet ošklivé věci, které ti lidé vykřikovali, poněvadž věděl, že si Náš Pán přeje, aby katolíci byli stateční pro Jeho jméno a nejenom ho oslavovali krásnými zpěvy, a poněvadž věděl, že on sám není statečný a netouží ani trochu po tom, aby trpěl. Potom pohlédl na klidnou tvář biskupovu a na zamračený úžas otce Bonnyboata a na vysunutou dolní čelist monsignora O'Duffyho, a začal vzpomínat na všechny svaté, panny, vyznavače a mučedníky, kteří tolik vytrpěli pro lásku Kristovu. „Passio Domini Nostri Jesu Christi – Utrpení Našeho Pána Ježíše Krista, zašeptal a nevěděl dál, neboť ho udeřil do spánku ostrý kámen a on padl v bezvědomí na zem.

(pokračování příště)

World Migration Day in the Diocese of Brooklyn

U příležitosti Světového dne migrantů proběhla 15. září v kostele sv. Tomáše Akvinského (Flatlands) tradiční bohoslužba za účasti zástupců celkem 22 národností. Mši svaté předsedal místní biskup Nicholas diMarzio.

Ve své promluvě na *Blahoslavenství* mimo jiné řekl, že situace všech uprchlíků a migrantů lze přirovnat k situaci všech těch, o kterých mluví Kristus v Kázání na hoře - chudí, tiší, plačící, lačníci a žízňící po spravedlnosti... Pro ně všechny platí Kristův příslib – jim patří nebeské království, budou vlastnit zemi, budou potěšeni, nasyceni...

Pro každého bylo určitě velikým zážitkem nejenom vidět a slyšet lidi různých kultur a jazyků, ale také prožít jednotu církve v její rozmanitosti.

***Mám radost, že i naše komunita měla své zastoupení a fotografii
přikládám jako poděkování za účast a přípravu.***

Myšlenky moudrých O NADĚJI

Každý den znovu vstaňme z hrobu své špatné nálady, rezignace, sklíčenosti, tvrdosti srdce, z únavy a netečnosti, z tisíce situací, které nám připadají bezvýchodné.

Theresia Hauserová

Pane, pomoz nám vydat se za zítřkem a neotáčet se zpět, vykročit beze strachu z námahy. Dej, ať můžeme dále doufat, jako by život začínal teprve dnes. Dej nám odvahu a sílu uprostřed bouří, protože jsi tu s námi a v tebe skládáme svou naději.

Joseph. L. Suenens

Přísliby světa vždy zklamou, Boží přísliby nikdy.

sv. Augustin

Památka všech věrných zemřelých

Je dobré a také prospěšné vzpomínat na zesnulé v modlitbách, prosit Boha, aby jim dal život věčný, abychom se s nimi jednou setkali v Božím království. Jména zemřelých, za které chcete nechat sloužit mši svatou v měsíci listopadu napište na příložený leták (druhá strana pozvánky na Martinské Hody). Pošlete jej na moji adresu.

Fr. Jan Czudek

Our Lady Queen of Martyrs

110-06 Queens Blvd.,

Forest Hills, 11375 NY

Něco pro zasmání

Mladý, nezkušený, ale o to víc seběvědomý pilot jde na přistání. Jakoby to už dělal postě, ledabyly se hlásí věži: "Hádej kdo?" Z kontrolní věže chvilku nepřichází žádná odpověď, hned nato pilot vidí, že zhasla naváděcí světla na přistávací ploše a teprve potom přichází odpověď: "Hádej kam?"

Vězeňský kaplan promlouvá k recidivistovi, který už potřetí vyloupil pokladnu: „Můj synu, až se dostaneš na svobodu, rád ti budu pomáhat.“ „Moc děkuji za nabídku, důstojnosti,“ povídá vězeň. „Ale na to musí být odborník.“

A protože začala škola:

30 000 roků před narozením Krista. Pračlověk si prohlíží vysvědčení svého syna a našťavaň říká: „To, že máš trojku z lovu, dovedu pochopit, jsi ještě malý, ale že jsi propadl z dějepisu, který má jen dvě stránky, to je skutečně hanba!“

Poděkování

V minulém období přispěli na časopis:

Mary J. Elias, Růžena Bunžová

Blahopřejeme k narozeninám

V měsíci říjnu:

Stanislav Kotyza 1. října, Liduška Tydlitátová 3. října, Vít Fojtík 6. října, Radka Petrová 6. října, Marie Sedláčková 9. října, Tina Pasáček 10. října, Jarda Nehybka 13. října, Stefany Kubick 15. října, Miroslav Lebeda 20. října, Eva Večeřová 25. října, Margaret Holubář 26. října, Věra Kutilová 27. října, Marie Jelínková ml. 30. října.

Mše svaté v říjnu 2007

Datum	Úmysl	Dárce
01-Oct-07	Za + Bohuslava Rychlíka	Rod. Hnízdova
07-Oct-07	Za + Jerome Minister	Rod. Minister, p. Kašpar
08-Oct-07	Za + Pavla a Máriu Kačmárovy	Rod. Hnízdova
11-Oct-07	Za + Vladimíra a Natálii Hnízdovy	Rod. Hnízdova
14-Oct-07	Za + Milana Čalouna	Rod. Hnízdova
15-Oct-07	Za + Ivana a Máriu Barčukovy	Rod. Hnízdova
18-Oct-07	Za manžele Sedláčkovy k výročí svatby	rodina Sedláčková
21-Oct-07	Za + z rodiny Smčkovy a Pavlicovy	Božena a Peter Smrčkovi
22-Oct-07	Za + Alenu Gregorovou	Rod. Hnízdova
28-Oct-07	Za + Jerome Minister	Rod. Tomečková

**Příspěvky na časopis ZVON pošlejte, prosím, na:
Czech Catholic Mission in NYC, úmysly na mše svaté na
jméno kněze. Adresa je stejná. Děkuji.**

Martinské hody

Krajanská rodina u Panny Marie Karmelské v Astorii pořádá
v neděli 11. listopadu 2007 Martinské Posvěcení.
Podrobný program a pozvání najdete uvnitř časopisu.
Všichni jsou srdečně zváni.

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd.,
Forest Hills, NY 11375 Tel: 718 575 8959

Krajanské bohoslužby **každou neděli v 10.30, v dolním kostele Our Lady of
Mount Carmel 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102.**
Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.
Po bohoslužbách následuje společné pohoštění

Adresa českého kněze: **P. Jan Czudek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills,
NY 11375 Tel/Fax: (718) 575 8959**

E-mail: j.czudek@tiscali.cz <http://www.zvon.info>

Slovenská mše sv. **každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu
(1st Ave a 66th St.)** <http://www.stjohnepomucene.org>